

РЕШЕНИЕ

№ 43057

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10534** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба вх. № 23642/29.09.2025 г. по описа на Административен съд София град, подадена от Х. И., [дата на раждане] , гражданка на С., чрез пълномощник адвокат Б. Б., САК, адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, ел.адрес: [електронна поща] срещу Отказ за предоставяне право на продължително пребиваване в РБ рег. № 513з-10815/11.09.2025 година на Началник на отдел „Миграция“- СДВР.

В жалбата се сочи, че процесната заповед е незаконосъобразна, като противоречи на материалния закон и е издадена при съществено нарушение на административно- производствените правила. Твърди се, че оспорващият е подала искане за предоставяне на право на продължително пребиваване, като е представила всички изискуеми документи. Необосновано, служителите на отдел "Миграция" – СДВР са посетили адреса, където жалбоподателят е заявила своето местожителство и след като не са я намерили, са приели, че тя не живее там. Твърди се, че в оспорената заповед са описани неизвестни лица, които са посочили, че не познават оспорващия. Посочено е, че административният орган изобщо не е изяснил правилно фактическата обстановка, респективно не е извел правилни изводи. Твърди се, че не изяснено как чуждестранният гражданин е декларирала неверни данни. В тази връзка от нея не са изискани обяснения, което е съществено нарушение на административно-производствените правила, съгласно чл. 35 от АПК. На последно място се излагат оплаквания, че заповедта е издадена при несъответствие с целта на закона. Моли обжалваната заповед да бъде отменена.

По време на проведеното по делото открито заседание, жалбоподателят не се явява лично.

Упълномощеният от нея адвокат Д. поддържа жалбата, по съображения, изложени в нея. Не претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът Началник отдел "Миграция" – СДВР, редовно призован, не изпраща представител. В депозираните писмени бележки излага подробни съображения за неоснователност на жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорвания акт. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 71 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 19.08.2025 г. Х. И. - гражданка на Република С., [дата на раждане] в С., е подала до Директора на МВР - СДВР, заявление с рег. № 900978, за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, като член на семейството на български гражданин.

Към заявлението видно от преписката са приложени: копие на страница със снимка на личен паспорт на молителя, валиден до 12.10.2026 г.; копие на визов стикер тип "D" с № BGR006674053, издаден на 23.05.2025 г. и валиден до 23.11.2025 г.; преведено удостоверение за сключен брак на л.39-40, преведено извлечение от граждански семеен регистър за сирийски арабски граждани на л.42-43, копие от лична карта на съпруга на молителя И. М. А. с валидност до 16.08.2034 г.; преведено свидетелство за съдимост с № 090429/08.07.2025 г.; Декларация с нотариална заверка на подписите от И. А., че предоставя адрес на пребиваване на Х. И. в собствения му имот с адрес по документ за собственост: Апартамент № 24 с адрес: [населено място], ж.к.“Н. III“ № 335, вх.Б, ет.1, банкова сметка в Банка ДСК АД; полица за медицинска застраховка валидна до 31.10.2025 г., полица за медицинска застраховка валидна до 31.10.2026 г. Относно достоверността на адреса, на който е заявен, че живее, а именно ж.к.“Н. III“ № 335, вх.Б, ет.1 е извършена проверка от служители на отдел "Миграция" - СДВР. Констатациите от проверката са отразени в Докладна записка рег. № 513р-95284 от 09.09.2025 г. (л. 29), според която на място на адреса, на датата 06.09.2025 г. в деня на посещенията, не е установен търсеният чужд гражданин Х. И., но е проведен разговор съпруга ѝ г-н И. А., който е заявил, че в момента със съпругата му са на работа и на адреса няма кой да им осигури достъп. Уведомил е, че от година и половина живеят в апартамента в една от стаите. На адреса установили Зина А.- дъщеря на собственика, която заявила, че в жилището живеят тя и родителите ѝ, както и чичо ѝ И. със съпругата му, които обитават хола на апартамента. В стаята, която показала на проверяващите, не били установени лични вещи на Х. И.. Разговаряли и с г-н Т. от ап.25, който е заявил, че не познава търсената чужда гражданка, като в ап.24 живеят само собствениците и дъщеря им. Въз основа на докладната записка е изготвено Становище рег. № 513з-96555 от 11.09.2025 г. (л. 28) до началника на отдел Миграция СДВР, в което е посочено, че при проверка достоверността на заявения адрес е извършена проверка, посочени са взетите данни от лицата при проверката. Това, че не живее на адреса е прието за показателно, че предоставените данни за предоставяне на продължително пребиваване в България са неверни, поради което е предложено да бъде издадена заповед за отказ по заявлението.

На 11.09.2025 г. от ответника е издаден оспореният по делото отказ – Заповед рег. № 513з-10815/11.09.2025 г., по подаденото заявление с вх. № 900978/19.07.2025 г. на основание чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, за който е изготвено съобщение до молителя рег. № 513000-52096 от 18.07.2025 г. В приложена от ответника по делото, докладна записка № 513р-99379/23.09.2025 г. изготвена от Ст.полицай в група "А." на сектор "Незаконна миграция" към отдел " Миграция" - СДВР (л. 23) се посочва, че от извършена проверка във връзка с

връчване на горното съобщение е посочено, че на адреса не е установен никой. Съобщение с рег. № 513000-64855 от 12.09.2025 г. е залепено на входната врата на адреса по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК видно от Уведомление рег. № 513000-64855/12.09.2025 г.

По делото е разпитан свидетелят И. М. А., съпруг на оспорващата, чиито показания съдът цени в съвкупност с останалия доказателствен материал.

Административен Съд С. – град, I отделение, 71- ви състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Отказът за издаване на разрешение за пребиваване подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 26, ал. 12 ЗЧРБ. Жалбоподателят е адресат на обективизираното в заповедта властническо волеизявление, засягащо неблагоприятно правната му сфера, поради което има правен интерес от нейното оспорване. Спазен е срокът по чл. 149, ал. 1 АПК. С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да издаде оспорения отказ, Началникът на отдел "Миграция" – СДВР е приел, че са налице предпоставките по чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ. По силата на тази разпоредба, се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато той е декларирал неверни данни.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които са членове на семейство на български гражданин и произхождащите от чужбина документи, които удостоверяват семейните връзки и правото на издръжка, са признати и регистрирани или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.

Оспорената Заповед № 513з-10815/11.09.2025 г. на Началник отдел "Миграция" – СДВР е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ, видно от описаните приложени заповеди № 513з-2396/24.04.2021 г. (л. 61), Заповед № 513з-5977/19.05.2025 г. и Удостоверение от МВР- СДВР № 513р-25253/10.03.2025 г. Оспореният акт е издаден в предвидената от закона форма и съдържа мотиви за издаването му. Административният орган се е позовал на извършените проверки, осъществени от служители на отдел "Миграция" – СДВР на посоченият от лицето адрес, където живее, при които е констатирано, че не се намира там и не живее там. Посоченото обстоятелство е прието като деклариране на неверни данни, и е прието за основание да се откаже издаването на разрешение за продължително пребиваване на осн. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

Анализът на събраните доказателства, извършен от настоящия съдебен състав в съвкупност и пълнота, не дава възможност да се направят изводи в подкрепа на мотивите, изложени от административния орган. В декларация от 03.09.2024 г. с нотариална заверка на подписите собственикът на имота И. А. потвърждава, че предоставя адрес на пребиваване в собствения си имот апартамент № 24 с адреса: [населено място], ж.к. "Н. III" № 335, вх.Б, ет.1 на молителя. В докладната записка е посочено, че при проверката е бил проведен телефонен разговор със съпруга на Х. И., който е заявил, че е на работа със съпруга си, В жилището е установена дъщерята на собственика, която е заявила, че в жилището живеят тя и родителите ѝ, както и чичо ѝ И. със съпругата му, които обитават хола на апартамента. Същевременно обаче, както се установи от изслушаните свидетелски показания на св. И. А., в деня на проверката бил на работа, съпругата му била с него и уведомил проверяващите за това, че не са на адреса. Заявеното от г- н Т. от ап.25, че не познава търсения чужд гражданин и че на адреса живее само собственика на апартамента със семейството си, не могат да се кредитират като достоверни, тъй като възпроизвеждат факти, които са посочени от трето лице и вероятността за тяхната актуалност не

е изследвана. При възникнали съмнения органите по контрол на чужденците са могли да направят допълнителни проверки - да се свържат със собственика на имота, при условия че са разполагали с негов телефон представен в декларация по преписката, да го посетят лично по друго време, когато са там обитаващите апартамента и пр., както са извършили органите на СДВР – отдел Миграция при връчване на съобщението за отказа на дата 12.09.2025 г. В тази връзка съдът намира, че относими към спора са показанията на свидетеля И. А., които съдът намира за логични, последователни, съответстващи на другите събрани данни по делото и лишени от елементи на заинтересованост, поради което следва да бъдат кредитирани.

В допълнение, от данните по делото се установява, че жалбоподателят има издадена виза за дългосрочно пребиваване, в производството за издаване на която също е необходимо да се представят доказателства за наличие на осигурено жилище и такава преценка относно молителя е правена вече. В случая молителят кандидатства за получаване на право на продължително пребиваване и не е задължен да живее постоянно или за определен срок на адреса, където ѝ е осигурено жилището, ето защо съдът взема предвид и обясненията на жалбоподателя в жалбата, че чуждият гражданин не е била намерена на адреса, тъй като е била на работа със съпруга си, за което длъжностните лица са били своевременно уведомени в телефонен разговор. С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че Х. И. не е декларирала неверни данни, като не е намерена на декларирания от нея адрес, поради което направеният от административния орган извод за наличие на основание по чл. 10, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ е неправилен и необоснован и съответно незаконосъобразен.

По изложените съображения, административният акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен. Предвид естеството на акта, съдът не може да реши спора по същество, поради което, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката да се върне на Началник отдел "Миграция" – СДВР, за ново разглеждане на подаденото заявление с вх. № 900978/19.08.2025 г. от Х. И., гражданка на Република С., относно предоставяне право на продължително пребиваване в Р България. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващия, чрез процесуалния си представител не е поискал присъждането на такива, съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. И., [дата на раждане], гражданка на С., чрез пълномощник адвокат Б. Б., САК, адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, ел.адрес: [електронна поща] Заповед рег. № 513з-10815/11.09.2025 г. на Началник на отдел „Миграция“ - СДВР, с която на жалбоподателя е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Р България по заявление с вх. № 900978/19.08.2025 г. на основание чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Началник отдел "Миграция" – СДВР, за ново разглеждане на подаденото с вх. № 900978/19.08.2025 г. от Х. И., [дата на раждане], гражданка на С., заявление за предоставяне право на продължително пребиваване в Р България, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: